

Sted staar — det gælder det nye Garnisonssygehus —, at det skal afleveres til Finansministeriet. Jeg maa sige, at jeg her ikke lægger megen Vægt paa Ordene, thi jeg er af den Opfattelse, at skal man aflevere enten det ene eller det andet Etablissement, vil det antagelig foregaa paa den Maade, at man i det samlede Ministerium tager Beslutning om, hvad der skal afhændes. Derfor tror jeg ikke, det har saa stor Betydning, om man benytter det ene eller det andet Ord.

Saa var det ærede Medlem uhyggelig berørt af min Udtalelse om det ærede Medlem som Bygmester. Jeg synes dog, det har sin Betydning, naar man er saa stærk en Kritiker overfor det, vi foreslaar, at det fremhæves, at det ærede Medlem Hr. P. Munch som Minister har været med til 2 Byggeforetagender som Tunestillingen og Garnisonssygehus, som i alt har kostet ca. 12 Mill. Kr. Nu kan det ærede Medlem sige saa tidt, han vil — og det gjorde det ærede Medlem jo ogsaa ved denne Lejlighed —, at det egentlig var andre end det ærede Medlem og hans Parti, der gennemførte det, for det maa dog under alle Omstændigheder være saaledes, at det ærede Medlem, der sad som Minister, havde Hovedansvaret for, hvad der blev gennemført i den Tid. Saaledes har vi det i alt Fald nu, at hver af de enkelte Ministre i den nuværende Regering fuldt og helt tager Ansvar for, hvad der bliver gennemført. Jeg synes, det ærede Medlem skulde gøre det samme og ikke skulde henviser til, at det var ganske andre, der gennemførte disse Foretagender. Det ærede Medlem var ved at blive fuldstændig uskyldig; ikke en Gang hans eget Parti vilde ind paa de Planer, som han som Krigsminister har gennemført. Jeg skal ikke komme dybere ind paa disse Forhold, det finder jeg ingen Anledning til, men jeg synes dog, at jeg lige vilde have Lov til at nævne det. Jeg ved, at Tunestillingen i sin Tid haade blev bygget op og revet ned. Der er vist ikke Spor tilbage deraf; der er vist ikke en Gang en Sten tilbage, hvorpaa der kunde anbringes en Inskription — og det synes jeg egentlig, der skulde være — om det ærede Medlem som Bygmester derude i Krigens Tid af denne Stilling, som stod nogle Aar, men nu er forsvundet.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Chr. Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

Chr. Hansen: Jeg tror alligevel, at den ærede Minister skal lære lidt. Jeg tror, at han skal lidt mere ind i den Tjeneste, han er gaaet ind i, førend han kender Sagerne. Jeg tror derfor, at det vilde klæde ham nok saa godt at tage lidt mindre overlegent paa Sagen, end han har gjort her i Dag. Han talte om Sygehuset, han sagde: Jeg har en Plan, og jeg er sikker paa, at den skal nok blive god. Lad os afvente Forhandlingen derom. Han mente, at jeg var meget bekymret for, at Militæret skulde komme for nær ind paa Mønten. Vi har ført Forhandlinger med Militæret i det Udvalg, jeg har den Ære at være Medlem af, og det har ikke været i 8 eller 14 Dage, men i det sidste halvandet Aar. Militæret har derved givet sine Grunde for, at de vilde lægge en Kaserne saa tæt ind til Mønten. Det er ikke noget, jeg har fundet paa, men det er kommet frem under de Forhandlinger, vi har ført. Naar det ikke er lykkedes Militæret at faa sin Mening sat igennem, er det, fordi vi har sat os imod det og ikke har bøjet os. Men jeg haaber nu, at vi faar Støtte hos den højtærede Minister. Han siger, at nu er Sagen afgaaet til Udvalget. Saa faar vi se, hvorledes den staar, naar vi faar fat paa den.

Dernæst sagde den højtærede Minister, at jeg var ude at ride paa min Kæphest med Krudttaarnene. Det kunde være, at hvis jeg fik i Sinde at lukke Munden op om den Sag, kunde Ministeren komme til at ride med paa den Kæphest. Jeg ved ganske vist, at jeg ikke maa sige noget om alt det, som jeg ad fortrolig Vej har faaet at vide om, hvad der findes her i København; men det kunde dog være, at Ministeren, naar den Dag kom, da jeg lukkede Munden op, kom til at følge med. Ministeren siger, at det Krudtmagasin, jeg spurgte om i Gaar, er i den skønneste Orden. Københavns Magistrat har givet 15 000 Kr. til at opføre dette Magasin for. Jeg spurgte Ministeren, om Københavns Magistrat og Marinen har afsluttet Kontrakt, uden at Ministeren er vidende om det. Nu siger Ministeren, at Magasinet skal netop være til Opbevaring af Krudt for de handlende. Men i Fjor, da Militærkommissionen var ude at undersøge Forholdene, foreviste Marinen os Stedet og sagde: Det Magasin, der ligger her, skal bruges udelukkende til Opbevaring for de private Folk her i København. Det er altsaa blevet overfyldt, og nu skal der bygges et nyt. Jeg tror, at den Sag trænger til at undersøges bedre.

Ministeren sagde om Christianshavns